

POSTANOWIENIE

Dnia 25.08.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Tadeusz Stodoła

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. - Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku skazanego D. B. ((...)) s. J.

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 3 w zw. z art.43 le § 1 kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu D. B. ((...)) s. J. i Z.**, ur. dnia (...) w G., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie kary roku pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G.z dnia 27.02.2014r., sygn. akt IX K 9/14 za czyn z art.209§1kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego**,

2. zwolnić skazanego od wydatków należnych Skarbowi Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany D. B. wystąpił do Sądu z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego uzasadniając go swoją trudną sytuacją zdrowotną oraz chęcią zapewnienia osobistej opieki schorowanej matce.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 12.07.2016r. wynika, że D. B. od dnia 30.03.2016r. odbywa karę roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 27.02.2014r. w sprawie IX K 9/14, za czyn z art.209§1kk. Karę tę, początkowo Sąd wymierzył skazanemu z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Jednak, skazany nie sprawdził się w warunkach wolnościowych, co skutkowało wydaniem przez Sąd w dniu 31.08.2015r. postanowienia w przedmiocie zarządzenia wobec skazanego wykonania orzeczonej kary.

Wskazać trzeba, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, o czym świadczy jego karalność. Z nadesłanej tut. Sądowi informacji z (...) z dnia 6.07.2016r. wynika, że skazany był w przeszłości karany za przestępstwo podobne, z art.209§1kk w sprawie IXK 816/10 SR G.. To oznacza, że uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie osoby najbliższej, czym narażał ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Powyższe dowodzi, że skazany jest sprawcą zdemoralizowanym, który w sposób lekceważący odnosi się do obowiązującego porządku prawnego. Świadczy o tym również fakt, że obecnie wobec skazanego toczy się kolejne

postępowanie karne prowadzone przez Sąd Rejonowy w G. o czyn z art.209§1kk w sprawie IXK 623/16. Nadto, zastosowany wobec skazanego środek związany z poddaniem go próbie nie przyniósł oczekiwanego rezultatu.

Jak wynika z ustaleń kuratora sądowego z dnia 11.07.2016r. zachowanie skazanego w okresie pobytu na wolności było naganne. Nadużywał alkoholu a wolny czas spędzał poza domem, w towarzystwie kolegów. Nadto, skazany prowadził pasożytniczy tryb życia. Nigdzie nie pracował, pozostawał na utrzymaniu rodziców. W przeszłości, skazany leczył się neurologicznie.

Postawa skazanego w okresie izolacji również nie uzasadnia uwzględnienia wniosku. Skazany w czasie odbywania kary nie korzystał z nagród regulaminowych, karany dyscyplinarnie nie był. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę. Karę odbywa w systemie zwykłym, co oznacza, że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji.

Zatem, skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku. Bierna, niczym szczególnym nie wyróżniająca się postawa skazanego w toku odbywania kary nie uzasadnia przyjęcia, że w jego osobowości doszło do trwałej, pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, w tym nadużywanie alkoholu, jego ustaloną karalność, nieskuteczność orzeczonej kary o charakterze wolnościowym oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji należy bez wątpienia stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji więziennej.

Zważywszy więc na powyższe okoliczności wniosek D. B. o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za bezzasadny.

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1 kpk w zw. z art.623 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.